

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 2. De Confessarij Jurisdictione

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

Tribunal penitentiae omnibus modis secretum est, quia iudicium hoc ad forum Dei pertinet, solis Sacerdotibus tanquam eius Vicarijs commissum, iudicia autem apud Deum circa homines in hac vita occulta sunt, ergo & apud Vicarios iudices. Insuper totum hoc Tribunal in sacro mysterio transigitur, mysteriorum autem Dei natura est, ut abscondita sint & occulta.

Articulus Secundus.

De Confessarij jurisdictione.

1. **O**Mnis & solus Sacerdos, jurisdictionem Sacramentalem habens in penitentem, est iudex legitimus in penitentiae Tribunali, ex quo sequitur quod laico vel non Sacerdoti non debeat fieri confessio Sacramentalis, sed soli Sacerdoti ad hoc approbato: de cuius potestate ac jurisdictione hic quaeritur.

2. Omnis autem iurisdictio sive ordinaria sive delegata, externo aliquo actu vel habitu acquiritur extra Sacramentum: acquiri-

quiri-

quiritur enim vel per electionem ad aliquod officium vel beneficium; aut per concessionem aliquam externam verbo vel scripto factam, vel per rationabilem usurpationem: unde quod à Theologis dicitur jurisdictio inchoative in Sacramento Ordinis dari, id intelligendum est, non tam de jurisdictione quam potestate Ordinis, quæ ad effectum remissionis peccati prærequiritur, & est jurisdictionis hujus fundamentum.

3. Jurisdictionis divisiones sunt sequentes: Ordinaria & delegata, universalis & restricta, certa, probabilis, Dubia. Jurisdictio Ordinaria dicitur quæ alicui competit ex vi muneris officij & beneficij ad quod assumitur, & hanc habent sequentes: Papa, Episcopi, Parochi, insuper habentur Ordinarij: Vicarij generales Papæ, Legati de latere, supremus pænitentarius, Vicarij Generales Episcoporum & pænitentarius Ecclesiæ Cathedralis, vicarij quoque parochiales, ubi vicaria parochialis in officium sive beneficium est instituta. Item ordinariorum nomine gaudent, qui in ordinibus

dinibus exemptis quasi Episcopalem jurisdictionem in suos subditos exercent.

4. Tribus vero modis subjectio ad habentem jurisdictionem Ordinariam in penitentibus nascitur. 1. Ratione Domicilij aut quasi Domicilij, & sunt qui intra limites Parochiæ familiam & habitationem habent vel saltem ubi majori ex parte anni habitant. 2. Juris dispositione ordinarium judicem nanciscuntur: iter agentes, peregrinantes & vagi qui possunt confiteri Parocho loci ad quem deveniunt, tempore quo Sacramenta velex obligatione vel devotione suscipere volunt, modo non fiat in fraudem. 3. Privilegio status Ordinarium nancisci censentur, qui alicui statui, familiæ, convictui uniuntur, cui ex privilegio competit, ut superior illius, ordinarij potestate in statum, familiam, convictum gaudeat. Sic qui militiæ ascribitur Sacellanorum militum jurisdictioni subicitur.

5. Jurisdictio delegata dicitur, quæ in penitentem acquiritur, non ex vi officij aut beneficij, sed ex commissione alicujus

F qui

qui ordinariam potestatem habet. Tales sunt Confessarij sæcularium ex ordinibus mendicantium, & alij qui ab Episcopis ad audiendas confessiones exponuntur.

6. Jurisdictio certa est, quæ nititur certo titulo: talis est jurisdictio Ordinariorū. Jurisdictio probabilis est, quæ probabiliter tantum titulo vel fundamento nititur, talis est jurisdictio curatorum quorum beneficia litigiosa, vel qui per Simoniam beneficium obtinuit, quamdiu enim pro vero Parocho se bona fide tenet, tamdiu probabilem jurisdictionem obtinet.

7. Jurisdictio dubia est: quæ ob diversitatem rationum in aliquam partem animum practice non inclinat, sed illum anxium detinet: talis est jurisdictio ejus qui vere dubitat de titulo, delegatione vel approbatione sua.

8. Jurisdictio restricta est: quæ restringitur ad certū locum, tempus, certas personas, certos casus.

9. Potestas reservandi peccata residet in Summo Pontifice respectu totius Ecclesiæ, in Episcopis respectu Diocesis suæ,

in

in Parocho respectu eorum quos prius ab Episcopis approbatos, specialiter pro suis ovibus delegat, quamvis hæc reservatio sit pænitus in usitata. Idem dicendum est: de alijs ordinarijs Regularibus respectu eorū quos delegant. Potest insuper Summus Pontifex sibi reservare personas, eos à jurisdictione inferiorum Prælatorum eximendo. Non verò possunt id Episcopi. Potest tamen quilibet Ordinarius reservare sibi loca & tempora, respectu illorum qui immediate ab illo jurisdictionem delegatam suscipiunt.

10. Porro sola peccata mortalia prius non absoluta ac censurę reservari possunt, non tamen quodlibet peccatum mortale, sed solum atrociora & graviora crimina patet ex Decreto *Clem. 8. An. 1602 ubi sic* (ait) *ne modum in reservando excedant, & tantum atrociorum criminum absolutionem sibi reservent, quorum reservatio ad Christianam disciplinam retinendã conferat, non autem in destructionem cedat, ne alioquin Sacramenti penitentię ministrorum coarctata potestate, S. Matris Ecclesię pię menti contrarius effectus subsequatur.* Arti-

Arti-